

Igy jutottunk a repülés hősi korszakából a menetrendszerű légijáratokig. És így jutunk majd tovább.

Levelet írt nemrég

dán barátom, W. Westerö, amelyben leírja, hogyan érezte magát a Kopenhága—Konstantinápoly közötti légiton.

„Gyakran összeszorult a szívem, — először repültem — amint a gépet ide-oda dobálta a szél, leejtette, elkapta, feldobta, megrázta. Voltak döbbenetes másodpercek, féloldatra fordulva feküdt a gép. Ilyenkor a pilótára meredtem. És a pilóta az ablak felé fordított profillal, társára mosolygott. Hűvös, bölcs és vidám mosollyal. Ez a mosoly életem legszebb emléke. Abban a pillanatban azt jelentette, hogy mi vagyunk az urak idefönt, semmi az egész.”

Meg tudom érteni Westeröt, pedig én is így voltam vele eleinte.

Sohasem szerettem

a szelet. Néha, amikor láthatatlanul, oktanulni, szemtelenül, bután, erőszakosan belémkapott, visszatolt, megrángatott és pofonvert, — olyan vak düh és gyilkos indulat fogott el, amilyen egyébként soha. Gyermekekomban sírtam, tehetetlenül és gyűlölködve, utáltam a szelet és nem bírtam vele. Teljesen ki voltam szolgáltatva neki.

A legnehezebb órát mostanában szerezte nekem a szél. Hatvan kilométeres sebességgel rohant szembe velünk. A pilóta ereje megfeszítésével küzdött. És a hatvan kilométer sebességű széllel szemben még mindig ki tudott hozni 140 kilométert a gépből. Semmi baj.

Azóta szeretem a szelet. Amióta legyőzve lát-tam.

Amin diadalmaskodunk,

arra csak szeretettel tudunk gondolni aztán. Szeretem a nehézkedési törvény kényszerét, amióta négy és fél óra hosszat ezer méteren felül, sikerrel álltam ellen neki. Szeretem a földet, amióta nélkülözni tudom.

Repülni nem „szeretek”. Magától értődőnek érzem.

A repülés nem sport, nem praktikum, nem élvezet, nem cél.

A repülés: ösztön. Ösztöne az embernek, aki meg akar szabadulni a földtől, hogy végre szeretni tudja.

a. k.

Csökken a gyomorsavtúltengés!

Örvendetes megállapítás, mióta a Cigelka ISTVAN sóscarbonátumos, jódos víz forgalomba került

Kapható mindenütt!

Vezérképviselet: V., Sas-utca 29. — Telefon: Automata 120-20

Elhalványult Afrika romantikája

Az autót, a repülőgépet és a rádió békés eszközökkel megváltoztatta Afrika képét.

Bou-Saada oázis, június havában.

Hogy ma már az utazásban oly kevés tradícióval dicsekedő francia polgárok is tömegesen merészkedhetnek be Afrikába és hogy a Szahara felé induló autócáron nászutasok is turbékolhatnak — mindennek három magyarázata van. Nem a katonaság, a gépfegyver, meg az az egy-két megerősített város, hanem a repülőgép, a rádió és az autót. A repülőtereket mindenütt ott látjuk az út mentén a jellegzetes szélirányjelző sípkával s a terep sarkait jelző ákom-bákomokkal. „Radio-Alger” nálunk is hangosan szóló állomását is láttuk a sivatagba vivő országút szélén s az újságokból azt is megtudhattuk, hogy a T. S. F. nagy szerepet játszik a tenger innenső partján. Rosszindulatú, ellenséges gondolatok bacillusai nem tenyészhetnek már nomád arabok között, mert a postavállalkozó vagy az utazási ügynökség autója szabályszerű, rendet jelentő feltűnése a maga békés és elegáns eszközeivel is megtisztítja a kóros helyeket. A repülőgép, a rádió, az út ellen hiába való volna minden lázadás!

De éppen ezek vetnek véget a veszedelmes együttlét romantikájának is. Az a lyoni motorbiciklista, aki április végén egyedül szelte át a Szaharát, már csak a sport hőse, nem a fölfedezésé. S Alger legszebb utcáján, a Rue d'Isly-n nagyban csalogatják az irodák a fontokkal vagy dollárokkal bélelt nímrodokat, hogy hálólhelyes autók, „sleeping car”-okon járják be a nem-

rég még „sötétnek” tartott Észak- és Közép-afrikát. A térképbe csalogatól be vannak téve a remélhető nagyvadak, így a „főnn” már mondaszámba menő oroszán is.

AFRIKA ÉS A MAGYAR KIVÁNDORLÁS

A sok termékeny, bár nem intenzív kultúrájú föld láttára eszünkbe jut a nagyszámú magyar kivándorló szükségtelenül hosszú útja, s reménykedünk, hátha a közel jövőben aktuálisá válik számunkra s nagy problémáink számára a sokkal közelebbi és nagyon mérsékelt népességű Északafrika... A hetvenéves francia farmer, aki egyedül él a Sahel hegyei között s még mindig számol azzal, hogy „nyugdíjba” hazakerül, jól megfér a házával szemben lévő sárkunyhó és az útszéli gyékény képviselte arab „kávéház” boldog ingyenélőivel, akik éppilyen hosszú életre készülnek, csak hogy — munka nélkül.

A hegyeken túl már megjelennek a teveszörböl szőtt színes sátrak, a tevék, a maradékok nomádok. Alig győzünk integetni a pásztoroknak, akik — magyar kollégáink nyugalmából kizökkenve — maguk futnak körbe az autójuk zarárt megzavart nyáj körül, mert a kutyájuk bizony nincs a helyzetnek oly magaslátán, mint magyar juhászokunk.

KIRÁNDULÁSVÉZETŐ ÉS TÁNCOSNÓ LETT AZ OÁZISOK NÉPÉBŐL

S az oázis, exotikus regényeink álma is engedelmesen megnyílik, hogy bebotassza a

kátránytól ragyogó, diadalmas útkígyót. Szállodák is vannak benne, minden zsebnék más-más. Az exotizmust higiénikusan adagolja angol globetrotterek számára a fehér ragyogó „Caid”, vagy a nagy hajózási társaság luxushotelje. A „Beau-Séjour” már egyszerűbb, de még csak fehérek és afrikai zsidók látogatják, az arab közönség a kávéházzal kapcsolatos „Casis”-ban érzi magát jól. Az utasokat körülözönlő az idegenforgalomnak az a toladó és hangulatrontó sörredéke, amelyet a fasizmus előtti Velenéből ismertünk. Az oázis népet megrontotta az európaiak érdeklődése. Mindenki vezető, vagy táncosnó, vagy — ha még nagyon kicsi — tevéítőgató fiú, vagy cicomás kis-leány, aki soldit kér azoktól, akik lefénnyépezik. Vezető révén juthatsz csak el a mesetbe s akkor a nyitott ajtón át megnézheted az ájtatosságot s baksist adhatz a művésznek, vagy a sekrestyének. Vezető mutatja meg az ouled-nail táncosnókat; ő közvetíti a tevéket a homoksvatagba teendő kiránduláshoz; ő vezet be a tízezer pálma sodálatos oázisának magánkertjeibe, s ő zakit le — csekély borralalóért — egy emlékgallyat a gránátalmafáról, vagy egy bálványzöld, száraz, illatos füvet a homok-ról. A vezető keres és igyekszik keresethez juttatni honfitársait. Ha rá bízod magad, elvisz a községhez, ahol valódi és kevésbé valódi „házipari” cikkek mutatnak neked egy francián pompásan beszélő, elegáns arab úr, a szövetkezet „representative man”-je... akit este nagy csodálkozással látsz viszont a vendéglőben, gyaor hölgyekkel, akik kíváncsiságból meginvitálták, hogy képeslevezőlapokat irassanak vele alá az otthoniaknak. Az arab majdnem udvarias velük, de azért ő vesz előre minden tálból. Valami maradt benne abból a felfogásból, hogy az asszony lelketlen állat, míg a férfi a teremtes koronája...

A vendéglőben a pincér megkérdezi, nem magyarul beszélünk-e. Innsbruckba való s Marsilleben együtt szolgált egy magyar pincérral — aki állítólag gróf volt — és nagyon jó kolléga. Vacsora után, amikor már a vezetők siserahada is elpihent, s a félhold stílusosan kuszál föl a sötétkékre égre (külön borralaló nélkül!), mégis csak ellep bennünket a sivatag teljes, mélységes hangulata. Az autót, a civilizáció szimbóluma most nem ragyog: csak hajnalban fog fölébredni. Addig minden út fölfelé vezet, a meg nem hamisítható Természet Urához.

Hungarus Viator

Cseh Táblaüveg Gyárak Elárúsító Egyesülete Rt.

Verkaufsgemeinschaft Böhmischer
Tafelglasfabriken A. G.
Prága II. — Revoluční 2.

Üvegablakok minden szokásos erősségben és különlegességek
Automobilok, portálok, kirakatládák, butorok
számára, csiszolások az összes erősségekben 4—7
milliméterig

Központi elárúsító cégek:

Erste Böhmische Glas Industrie A. G. Bleistadt
Glasfabriken Fischman Söhne Ges. m. b. H. Eichwald
Klein—Augezd
Montan & Industrialwerke vormals Joh. Dav.
Starck, Unterreichenau
Mühlig Union Glasindustrie A. G. Settenz—
Hostomitz

Magyarországi
képviselet:

»SOLIN« Táblaüveggyár Rt.
Budapest, VII. kerület, Károly király-út 3/c. sz.

MONTAN UND INDUSTRIALWERKE

ezelőtt: Jov. Dav. Starck.

Az ipari osztály központja:

Prága, II. Revoluční 2.

Sürgőnycim: STARCKINDUSTRIE, TELEFON: 65,551

**Kémiai gyárak, festék-
gyárak, üveggyár, Cha-
motte és kőszerszámgyár**

Szállítanak Magyarországra:

**Citromsavat, kromtim-
sót, velencei pirosat, és
egyéb piros színeket,
ultramaint, tűzálló cha-
motte árukat, minden-
féle használatra, sav-
álló kőszerszámokat**